

dette, men ogsaa naar der er Tale om at forhøje Skatterne, kan det ikke ske ved en Generalforsamling uden med $\frac{3}{4}$ Majoritet. Sagen er den, at i Tilfælde af Arbejdsstandsninger kan der jo opkræves et vist Ekstrakontingent, men det kan ikke gaa højere end til et bestemt Beløb; naar der er Tale om en Forhøjelse af dette Ekstrakontingent, kan det kun ske, hvis en Generalforsamling vedtager det med $\frac{3}{4}$ Majoritet. Er der noget Samfund, som skal bygge paa den almindelige Valgret, saa maa det vel være den socialdemokratiske Organisation, og her se vi da, at Tilliden til den er saa stor, at naar vigtige Beslutninger skulle fattes, maa der en vis Majoritet til, det vil altsaa sige, at lidt mere end $\frac{1}{4}$ af dem, der stemme paa en Generalforsamling, kan forhindre, at Ekstrakontingentet, som det hedder, bliver forhøjet. Men se, mine Herrer, naar dette, paa den fri, almindelige Valgrets Grund byggede Samfund, som hedder de samvirkende Fagforeninger, ikke paa nogen Maade kan foretage noget betydeligt Skridt uden med $\frac{3}{4}$ Majoritet, vil jeg spørge, om nogen fra et socialdemokratisk Standpunkt kan rejse nogen som helst Indvending imod, at Højre accepterer det Deuntzer'ske Ministeriums Forslag om, at en lignende Bestemmelse ogsaa skal gælde Sognekommunerne. Man har sagt imod det, at det er frihedsfjendsk, men saa sidder virkelig Frihedsfjendskabet lige midt i den socialdemokratiske Organisation, og det er, tror jeg, heldigt, at det kommer lidt frem, den Tale, der her føres paa Frihedens Vegne, og den Maade, hvorpaa de Herrer selv paa Frihedens Grund bygge deres egen Organisation op.

Jeg tillader mig derfor at mene, at det Forslag, som er stillet fra Højres Side, er et Forslag, som kan vente Tilslutning fra Reformpartiet — thi dette kan gaa til det med fuld Honnør —, men det har ogsaa Momenter, som kunne vinde Anerkendelse i vide, mere radikale Kredse. Jeg ønsker at fremsætte denne Udtalelse, inden denne Sag gaar til Ende.

Saa ønsker jeg dernæst at gøre den lille Bemærkning, at jeg meget beklager, at den, hvem det nu er, der styrer i Reformpartiet, pludselig har fattet den Be-

slutning, at alt nu skal fjernes fra Rigsdagens Bord. Der var Muligheder i denne Samling til at faa en for de fleste Partier og for den store Befolkning heldig Løsning eller i alt Fald nogenlunde tilfredsstillende Løsning af denne Sag. Jeg beklager meget for det første, at Reformpartiet har kastet sin Kærlighed udelukkende paa de frikonservative og har haft saa skævt et Øje til Højre. Jeg ved ganske vist, at der er adskillige i Reformpartiet, der mene, at det var meget naturligere at se at komme til Rette med Højre i denne Sag, saa meget mere naturligt, som det jo er velbekendt, at der staar en meget stor Del, om end en Minoritet, af Befolkningen bag Højre. Men naar et ledende Parti skal operere, skal virke paa Rigsdagen, er det nu en Pligt, dette ledende Parti har, at tage Hensyn ikke alene til dets egne Meningsfæller i Lovgivningen, men, naar noget skal føres frem, da at tage Hensyn til den samlede Befolkning. Disse Udsigter, der var, ere forspildte og desværre forspildte af Reformpartiet. Der var god Mulighed for, ja, Udsigt til at gennemføre denne Lov, som sagt, paa en nogenlunde tilfredsstillende Maade, og at faa flere Ting i dens Følge, thi der er ingen Tvivl om, at en Toldlov kunde være kommen frem ved den Redebonhed, der fra Begyndelsen af Forhandlingerne jo alligevel har været vist fra Finansministerens Side. Vi vilde sikkert have kunnet faa andre Ting ogsaa igennem, om ikke hele Jernbaneloven, saa dog en stor Del deraf, og jeg vil tilføje, at det forekommer mig, at det vilde have været ganske tiltalende, om man fra alle eller de fleste Sider paa Rigsdagen havde bestræbt sig for netop i Aar at komme til en Løsning af flere store Sager, fordi jeg synes, at det vilde have været en smuk Baggrund for den Rejse til Island, som Kongen og Repræsentanter for Rigsdagen om ganske kort Tid skulle foretage. Jeg synes, det maatte have været muligt, og det forekommer mig, at det vilde have været en ganske god Baggrund for denne Rejse. Imidlertid, højere Magter have af Grunde, som ingen Mennesker kunne begribe, tilintetgjort disse Muligheder; alt er skudt ud i Fremtiden; hvad det kan føre til, er der ingen, der kan sige. Jeg beklager